

ЗА ЄВАНГЕЛЬСЬКУ ВІРУ

«Бо я не соромлюсь Євангелії, бо ж вона — сила Божа на спасіння кожному, хто вірує, перше ж юдеєві, а потім гелленові»
(Рим. 1:16)

**№10 (109)
ЖОВТЕНЬ
2013 РОКУ**

У ЛЬВОВІ ПРОЙШОВ І МІЖНАРОДНИЙ КОНГРЕС ХРИСТИЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ

Проходив конгрес під гаслом «Не війном, не силою, але Духом Моїм» у нещодавно відкритому приміщенні церкви «Голгофа». Протягом чотирьох днів більше 1800 делегатів та гостей форуму перебували в атмосфері єдності, навчання, підбадьорення та подяки Богові. Оскільки форум зібрав служителів з республік колишнього Радянського Союзу та близького зарубіжжя, офіційною мовою конгресу була російська.

Окрім українських делегатів, на форум прибули делегації з Молдови, Білорусі, Росії, Литви, Латвії, Польщі, Румунії, республік Середньої Азії, а також із Фінляндії, США, Канади, Німеччини. У роботі конгресу взяли участь і представники інших об'єднань п'ятидесятників України, зокрема, Об'єднаної Церкви ХВЄ, Союзу вільних церков ХВЄ, а також гості від українського баптистського об'єднання.

ЗАЯВА

учасників І міжнародного конгресу християн віри євангельської

Ми, єпископи, пастори і всі служителі п'ятидесятницьких церков з 14 країн колишнього Радянського Союзу, Європи, США і Канади, учасники Міжнародного конгресу, посвячені щирій молитві, відкриті для Слова Божого та об'єднані спільною турботою про розвиток Божого Царства, звертаємося до всіх п'ятидесятників світу з заявою:

1. Ми вдячні Богові за Його діло спасіння, звершене в наших життях, церквах і країнах. Завдяки божественній, суверенній дії Святого Духа ми є свідками дивовижного п'ятидесятницького руху в усьому світі.

2. Наше сердечне бажання і потреба в тому, щоб мати ще глибший досвід повноти П'ятидесятниці, і саме тому ми просимо нашого Небесного Отця про якомога швидше зіслання Святого Духа на всяке тіло.

3. Присутність і дія Святого Духа завжди ведуть до поклоніння Ісусу Христу, а не людям. Дух Святий завжди веде кожного віруючого до перебування в страху Божому, освячення і служіння.

4. Ми вважаємо, що розвиток Божого Царства може бути заснований тільки на дії Бога в нас і серед нас, а людські таланти, енергія і стратегії нехай будуть тільки виразом нашого скромного служіння Всевишньому. Тому з повним запалом в усіх церквах ми повинні шукати реальності Божого Духа в пості та молитві, активно очікуючи виконання обіцяного від Отця, ревно і безкомпромісно проповідуючи

Євангеліє у всій його повноті.

5. Церква Ісуса Христа повинна володіти повнотою дарів і плоду Духа. Їх нестача, на жаль, іноді замінюється методами і формами, які не походять від Бога. Для своєї власної безпеки і творення Церква повинна безкомпромісно захищати святість та істинність духовного євангельського досвіду.

6. Ми вважаємо, що час рясних жнив не завершився. Цей урожай неможливо буде зібрати без повноти дії Святого Духа. Ми не можемо бути пасивними, але з вірою і відкритістю перед Богом бажаво йому свободу, щоб змінювати серця, долі людей і методи служіння. Тож об'єднаємося в слухняності Істині, у постах і молитвах, в любові і благовісті.

Висловлюємо нашу єдність із Вселенською Церквою Ісуса Христа. Ми вітаємо вас і бажаво випробувати повноту благодаті і слави Господа нашого Ісуса Христа. Нехай Бог благословить Його Церкву, нехай у достатку в ній діє Дух Святий, щоб ми побачили видатний результат подвигу Ісуса Христа — спасіння грішного світу.

Президент МАХВЄ
Микола Гриб (Латвія).
Віце-президент МАХВЄ
Михайло Паночко (Україна).
Секретар МАХВЄ
Іванас Шкуліс (Литва).

10-13 жовтня 2013 р., Львів

П'ЯТИДЕСЯТНИКИ ЄВРОПИ ВІТАЮТЬ УЧАСНИКІВ КОНГРЕСУ

Дорогі друзі у Христі! Для нас приємно передати всім вам найтепліші християнські вітання та побажання благословенного і плідного конгресу, відміченого радісною присутністю Господа серед вас. Ми молимося про це!

Хай це зібрання буде благословенням для вас, вашої країни, а також для Європи та цілого світу! Дуже просимо пам'ятати, що ваш духовний внесок та активна участь — цінні і необхідні у зростаючій п'ятидесятницькій європейській сім'ї, представленій ПЕФ.

Більш як будь-коли, зважаючи на критичну духовну потребу нашого континенту, ваша підтримка та співпраця цінна і важлива. Разом ми можемо розпочати зміни в силі Святого Духа!

З очікуванням добрих новин про ваш конгрес, ваші у Христі, від імені Президії ПЕФ,

Арто Хамалайнен,
голова ПЕФ.
Даніел Костанца,
виконавчий директор.

УКРАЇНСЬКІ ЄВАНГЕЛЬСЬКІ ЦЕРКВИ МОЛЯТЬСЯ ПРО БОЖЕ РІШЕННЯ ЩОДО ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

З 18 по 20 жовтня у багатьох християнських Церквах України віруючі перебували в постах і молитві за долю нашої держави. Мета такого молитовного служіння — збереження та поширення біблійних моральних цінностей щодо ставлення до життя, сім'ї та інших важливих складових, притаманних українському народу.

Листи з ініціативою провести такі служіння були надіслані до церков після останнього засідання Ради Євангельських Протестантських Церков України (РЕПЦУ), до складу якої входить і наше братство. Загалом Рада об'єднує понад 9000 християнських громад.

У листі висловлено занепокоєння щодо спроб деяких законотворців «будь-якою ціною підписати договір про Асоціацію з ЄС на саміті східного партнерства у Вільнюсі». Це, за словами членів РЕПЦУ, виражається в намірах прийняти ряд законопроектів, які нівелюють

основи духовності будь-якого суспільства в цілому і кидають виклик християнській спільноті України.

«Ми не даємо оцінку політичним прагненням України, але застерігаємо від бездумного копіювання законодавства деяких країн Європи, нівелюючи християнську мораль та чіткі настанови Слова Божого», — говориться в листі-зверненні.

Наступний день посту й молитви за цю потребу призначено на 22 листопада.

chvu.org.ua.

У ЛЬВОВІ ПРОЙШОВ І МІЖНАРОДНИЙ КОНГРЕС ХРИСТИЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ

Урочисте відкриття конгресу почалося з теплих слів привітань. Старший єпископ ЦХВЕУ Михайло Паночко побажав, щоб Господь під час роботи конгресу торкнувся кожного спраглого серця

Зокрема, Михайло Степанович сказав: «Наше бажання – щоб цей конгрес міг підбадьорити кожного з вас. Ми живемо в останній час, і світ кидає нам виклик. Без Божої допомоги і Його сили нам не вистояти, не подолати тих сил, які повстають проти всього Божого, чистого і святого. Ми прагнемо, щоб Конгрес об'єднав наші серця, щоб Божа благодать рясно торкнулася кожного серця. Бо Господь з нами, Він вірний Своїм обітницям.

Цей конгрес має послужити для нас поштовхом для наближення до Бога, щоб ми разом рухали Його справу. Бо «нітка, скручена втроє, нескоро порветься». Ми хочемо служити вам, молитися один за одного і підбадьорювати один одного, тому що нас чекають небеса. А поки ми на дорозі, нам треба підготувати своє серце, свої сім'ї. І нам би дуже хотілося, щоб цей конгрес послужив єднанню братських сердець. Бо об'єднані війська Божі завжди переможуть. І як добре і приємно братам жити разом, жити великою сім'єю. Те, що ми сьогодні зібралися разом, звершив Господь. Це Він з'єднав нас в одну сім'ю, дав одне серце, дав надію на вічне життя. Нас усіх чекають одні небеса.

Тому, дорогі друзі, я закликаю вас до ширшої молитви. Не будемо просити – будемо дякувати, будемо прославляти Того, Хто був, Хто є і Хто гряде!».

Єпископ церков ХВЕ Латвії, президент Міжнародної асамблеї ХВЕ Микола Гріб у своєму вітальному слові наголосив: «Ісус Христос творить Свою Церкву. Він пообіцяв, що ворота пекельні не здолають її. І для нас це привілей – бути частиною Тіла Ісуса Христа і перейняти місію служіння Нового Заповіту, проповідь Євангелія, поширення Доброї Звістки, щоб Євангеліє Царства Божого покрило землю. Щоб всі люди почули, що Син Божий прийшов на землю, щоб спасти грішників.

Ми нічого не можемо робити без Нього. Тому й написано: «Не силою й не міццю, але тільки Моїм Духом, говорить Господь Саваот» (Зах. 4:6). Нам потрібен Дух Святий. Він поставив нас служителями Церкви Ісуса Христа, Він дав нам дари, Він помазує мудрістю і дає силу для служіння.

Хай Дух Святий зійде на кожного учасника конгресу, наповнить наші серця, щоб ми розуміли Божу волю виконали її, щоб Євангеліє було проповідане в силі Святого Духа до краю землі, бо Господь гряде».

Девізом цього міжнародного зібрання п'ятидесятників були обрані слова з Книги пророка Захарії: «Не силою й не міццю, але тільки Моїм Духом» (Зах. 4:6). Як зазначив ще один гість, представник Асамблеї Бога США Норм Едвардс, конгрес – це велике свято. «Це честь і привілей – працювати разом з вами. І велика наша радість – довгі роки разом з вами

працювати і бачити те, що Бог робив і робить. Погляньте навколо – це день великої радості, це велике свято. Бог віддає ваші країни, і Його Царство поширюється. У Діях читаємо, як разом були зібрані 120 чоловік. І коли Дух Святий зійшов, весь світ був змінений. Нині тут зібрано близько півтори тисячі людей. Подумаймо разом, що Бог може зробити сьогодні. Він живий і діє по всій землі».

Старший пресвітер Союзу вільних церков ХСВ України Василь Райчинець, у свою чергу, зазначив, що настав чудовий час разом прославляти Господа. «Ми не знаємо, що показав Ісусу Христу ангел, змінюючи Його в Гетсиманії. Можливо, це була Церква – сильна і вірна Церква, яку Він бачив через тисячоліття. І тому сьогодні Він Сам разом з нами на цьому місці».

За організацію такого історичного заходу ініціаторам щиро дякував голова правління Союзу ХВЕ США Адам Бондарук.

Перший заступник єпископа Центру християн повного Євангелія Узбекистану Василь Рульов передав братерський привіт від церков Центральної Азії і поділився великою радістю: «Цього року ми відзначили велике свято – з нагоди 20-річчя біблійного товариства уряд Узбекистану дозволив видати Новий Заповіт узбецькою мовою».

Привітав учасників конгресу перший заступник керівника департаменту зв'язків з релігійним організаціями об'єднання «Батьківщина» професор Віктор Єленський. Зокрема, він сказав: «Коли я підійшов до вашого чудового будинку, побачив ваші натхненні обличчя і почув ваші пречудові пісні, то подумав: «Перший день 20 століття був днем відродження вашої Церкви. 1 січня 1901 року маленька група людей отримала хрещення Духом Святим. У 20 столітті відбулося багато подій. Нацизм, комунізм розспалилися. А ваша Церква, яка 1 січня 1901 року нараховувала кілька осіб, сьогодні має сотні мільйонів людей по всьому світу. І це дійсно чудо Боже».

Далі промовець оголосив звернення до Конгресу лідера української опозиції, голови партії «Батьківщина» Юлії Тимошенко. У Зверненні говориться: «Дорогі друзі, брати і сестри! Дякую за те, що, як вчить святе Євангеліє, ви пам'ятаєте про в'язнів так, немовби й самі перебуваєте в ув'язненні. Серед вас багато тих, хто страждає у неволі за істину, за Благую Звістку, за Христа. Але гнані за правду перемогли, а режим, який намагався побудувати життя без Бога, розсипався на друзки. І ми знаємо, чому. Бо перемога, що світ перемогла, – це віра наша. Віра долає страх, зло та тюремні мурі. І саме

віра дає людині найвищу відповідальність – відповідальність перед нашим Господом за світ, у якому живемо, за кожний свій вчинок, відповідальність за Україну, якій бажано Божої ласки та благополуччя, і за її майбутнє, яке вирішується зараз... Правильний вибір зробить нас вільними людьми у вільній європейській країні з чесною владою і справедливою державою. Україна нині особливо потребує ваших молитов. Бажаю вам великих успіхів у служінні і рясних Божих благословень».

Після вітальних звернень проповідь на тему «Суть і важливість хрещення Святим Духом» виголосив старший єпископ церков ХВЕ Польщі Марек Камінський.

Наступного дня пленарне засідання розпочалося з привітань від Міністра культури України Леоніда Новохатька, голови Pentecostal European Fellowship Арто Хамалайнена, а також молитвою за мир у нашій країні і на всій землі.

Вітали світове братерство п'ятиде-

сятників єпископ Союзу незалежних євангельських церков Німеччини Йоганн Прайзель, єпископ ОЦХВЕ Білорусі Анатолій Малашук, представник фінської Церкви Тойво Міакі, а також єпископ зі штату Міннесота, США, Іван Симонович.

Не залишив нікого байдужим щирий, сповнений особистих переживань і міркувань семінар єпископа Російської ЦХВЕ Едуарда Грабовенка на тему «Покликання і служіння в Дусі Святому».

Ще одне вчення – про те, як чути голос Духа Святого, – виклав євангеліст, вчитель і музикант зі США Джордж Давидюк.

Звучали також вітання від слов'янських п'ятидесятницьких церков США – їх виголосили єпископи Віктор Лимонченко, Петро Саєнко та Віктор Прохор. Від імені євангельських церков Канади учасників форуму привітав старший служитель Адольф Муравський.

Цікавою виявилася анонсована у програмі дискусія. Старші служителі Віктор Павловський, Адам Бондарук, Едуард Грабовенко та Василь Райчинець пояснювали, чим можна вимірювати духовність людини, говорили про зловживання терміном «духовність», коли мова йде про халатність або неслухняність тощо.

Запам'яталися учасникам конгресу яскраві проповіді єпископа Миколи Синюка на тему «Дух Святий і місіонерство» і єпископа з Молдови Дору Кирдея про небезпеку образити Духа Святого.

Іванас Шкуліс, перший заступник єпископа Союзу ХВЕ Литви, у темі «Дари Святого Духа» поділився свідченням про особисте зіцнення. «Говорячи про природу дарів Святого Духа, необхідно пам'ятати, що це дари. Ми ніколи не будемо настільки святими, щоб заслужити їх. Вони духовні, надприродні, а значить, немає обмеження у тому, що Бог може здійснювати через Свої дари. Як і немає обмеження в тому, кого Бог може вживати для дії дарів», – зазначив проповідник. І наголосив, що хрещення Духом Святим – це двері в

абсолютно нову реальність. Але важливо не зупинитися на мовах, а бути відкритим для всіх проявів Духа.

Програма роботи форуму передбачала ще одну цікаву дискусію: на запитання ведучого Віктора Прохора (США) і запитання з залу відповідали старші служителі національних об'єднань ХВЕ. Серед питань, зокрема, були і такі: «Як відрізнити віру від навіювання», «Чому після навчання в богословських закладах характер людей іноді псується», «Чи можуть проявлятися дари через нечестивих», «Де в Євангелії написано про необхідність підготовки до водного хрещення» тощо.

Єпископ ОЦ ХВЕ Білорусі Сергій Цвор, проповідуючи на тему «Як отримати Духа Святого», наголосив: «Одна з цілей цього форуму – пробудити Церкву від сну. Нашим служителям потрібне оновлення. Щоб молодь мала спрагу хрещення Духом Святим, необхідно її до цього спонукати. У людини немає сили перемагати саму себе, але хрещення Духом Святим дає цю силу. Воно робить нас скромними людьми, які розуміють, що багатство всередині – це робота Духа Святого».

Учасники конгресу залишилися задоволені екскурсією по старому Львову, після якої відбулася демонстрація фільму-презентації ЦХВЕУ. А потім з вітальним словом до служителів звернувся мер Львова Андрій Садовий. Він, зокрема, сказав: «Люди часто заявляють, що вони – християни, але до церкви ходять раз чи два на рік. Бути християнином – це значить бути прикладом, бути хорошим батьком, фахівцем у своїй справі. Наскільки б змінилися наші міста, якби всі поводитися як справжні християни!».

На прохання мера делегати конгресу звершили молитву за Львів та Україну. А потім старший єпископ ЦХВЕУ Михайло Паночко подякував місцевій владі за сприяння у сфері розвитку Церкви та її соціальних проектів. А старші служителі Литви і Польщі зробили презентацію Церков ХВЕ своїх країн.

13 жовтня, останнього дня роботи конгресу, зала дому молитви «Голгофа» була переповнена. До делегатів приєдналися члени місцевої церкви, і всі разом звершили Вечерю Господню. Слово настанови єпископа Миколи Синюка базувалося на вірші з Послання апостола Павло до римлян 4:5: «А тому... хто вірує в Того, Хто виправдує нечестивого, віра його порухується в праведність».

Молитву подяки за Тіло Господа Ісуса Христа звершив єпископ Микола Гріб (Латвія). А старший єпископ ЦХВЕУ Михайло Паночко виголосив заключну проповідь, зачитавши текст з Євангелія від Івана 3:14-15: «І, як Мойсей підніс змія

в пустині, так мусить піднесений бути й Син Людський, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне».

Після цього глави національних об'єднань ХВЕ і єпископи різних областей України вийшли наперед і звершили молитву благословення за учасників конгресу. Молитва звучала українською, російською, польською, іспанською, латиською, англійською мовами.

Багато слів подяки пролунало в цей день на адресу всіх служб оргкомітету. А найбільша хвала лунала Імені Господа Ісуса Христа! Хор завершив конгрес величним співом: «Боже Великий, Єдиний, нам Україну храни!».

ЯК ЧУТИ ГОЛОС БОЖИЙ

Джордж Давидюк
Благовісник, США

перед усіма студентами, і я кажу їм: «Хочу представити вам свою дружину». І всі так розчаровано вигукнули: «О-о». Я думаю: чого вони такі розчаровані? Глянув на неї — і так само розчаровано вигукнув. Бо коли вона не твоя, то не твоя.

Прокинувся я в страху. «Господи, якщо цей сон від Тебе, дай підтвердження». Відриваю Біблію і читаю за своїм планом — то був 33-й розділ Книги Йова. І Бог говорить до мене через те слово: «Бо Бог промовляє і раз, і два рази, та людина не бачить того: у сні, у видінні нічному, коли міцний сон на людей нападає, в дрімотах на ложі, тоді відкриває Він ухо людей, і настрашує їх осторогою, щоб відвести людину від чину її, і Він гордість від мужа ховає, щоб від гробу повстримати душу його, а живая його щоб не впала на ратище». І я прославив Господа за те, що вберіг мене від тієї пастки.

Після тої школи я поїхав до Канади і в студентському таборі побачив ще одну сестру. «Напевно, це вона». Став на коліна і попросив Господа проговорити до мене. І ліг спати. Під ранок Ісус прийшов до мене в сні. Я не бачив Його лиця, але чув Його голос. Він сказав: «Джордже, ти зараз не будеш женитися». І я відповів: «Господи, якщо це Твоя воля, я буду чекати».

Я прокинувся і виявив, що у сні говорив іншими мовами. І був твердо впевнений, що це все від Бога. Мені тоді був 21 рік. У 27 років я знайшов призначену Богом дружину. А та друга дівчина — то була її старша сестра.

Ангели

Четвертий спосіб — це відвідини ангелів. Якова заарештували і відрубали йому голову. Петро у в'язниці переживає. Він готовий померти для Бога, але ж Ісус йому сказав, що це станеться, коли він постаріє. Значить, Ісус його порятує. І Петро спокійненько заснув у тій камері. І тут появляється ангел, будить його і впроваджує з в'язниці.

Рік тому мені знову снився сон. Дуже короткий, але дуже ясний і чіткий. У тому сні зі мною були мій старший син Андрій (ми назвали його так на честь мого батька) і його дружина Вітні (Віталіна по-нашому). І приходять ангел — не до мене, не до сина, а до його дружини. І каже їй: «Ти чекаєш дитини. А вони (показує на мене і на Андрія) про це не знають. Ти народиш сина, і він буде сильним проповідником». Я прокинувся. Того ж вечора після вечері ми з дружиною взяли Біблію і почали читати. І я згадав свій сон і кажу: «Слухай, Есті, мені снилося таке і таке». Есті відповіла: «Якщо це здійсниться, то сон від Бога».

Це було в четвер. У п'ятницю я полетів в Торонто. В суботу по обіді дзвонить до мене син і каже: «Тату, я маю чудову новину...» Я його перебив: «Твоя дружина чекає дитини». — «Звідки ти знаєш?». — «Мені приснився сон». І я розповів йому той сон.

Минув час — і народилася дівчинка. Але не падайте духом. Бог не сказав, що перша дитина буде син. Він сказав, що народиться син.

Пісня

П'ятий спосіб, яким Бог промовляє до нас, — пісня. Одного разу я був в Україні і на євангелізації побачив молодого чоловіка років 25-28. Я запитав, як він поклався. Він просльозився і сказав: «Ви не повірите. Я виріс у невірній сім'ї. Якось я слухав радіо і ненароком натрапив на одну радіопрограму. Лунала пісня. І там були такі слова: «Тільки Ти, мій Ісус, тільки Ти — Утішителю. Тільки Ти розумієш все серце моє...» Ці слова просто вдарили мене — а я був у великих проблемах. І сам не знаю, чого, але поклав руку на радіо і сказав: «Ісусе, якщо Ти живий, прости мені і спаси мене, бо лише Ти можеш мене зрозуміти».

Дари Духа Святого

Шостий спосіб — дари Святого Духа. Хочу бути чесним з вами. У моєму житті були моменти, коли я слов'ян не любив. Українську мову пхали мені через горло. «Вчи українську», — казав мені тато. — «Тату, ти краще вчи англійську». Така боротьба тривала між емігрантом і його п'ятилітнім сином. Але через тата до мене промовляв Сам Бог. Він відкрив татові, що Україна стане незалежною державою, що кордони відкриються, і він пошле мене проповідувати Євангеліє в Україні на рідній мові. Це не міг знати ніхто з людей, але знав Бог. Він не покликав тата, Він покликав мене.

Коли мені було 20 років, я вчився у Швейцарії. І я зустрівся там з одною сестрою, яку Господь вживав у дарі слова знання. Вона не знала мене, але під час молитви, в якій нас, студентів, благословляли на літню практику, вона і директор школи покляли на мене руки, і вона каже: «Я бачу тебе, як трояндовий кущ, який пересадили звідти, де він народився, у простенький сад з простенькими квітами. Ти з іншого краю, але посаджений там і благословляєш їх. І ти вернешся до кореня свого народу, до землі, що тебе народила». І тут вона зупинилася і здивовано запитала: «Хто ти такий?».

Я не міг їй відповісти — бо сльози текли рікою. За мене відповів директор: «Він українець». Та сестра продовжила: «Сину, Бог кличе тебе в землю твоїх батьків».

— «Знаю, знаю», — проридав я.

Так Бог проговорив до мене не тільки через батька, а через чужих людей. Бо коли Бог говорить, Він завжди підтверджує це двома-трьома свідками.

Пророцтво

Сьомий спосіб — пророцтво. Чи може Бог через пророцтво звістити про долю людини? Може. Чи можемо ми йти до посудин Божих, щоб дізнатися про свою долю? Можемо, але обережно, щоб ці посудини не стали ворожками. Щоб ми не йшли лише тому, що нам дуже цікаво, що нам кортить про щось дізнатися.

Пророцтво — це підтвердження від Бога того, що Він вже тобі сказав. Приклад цього можемо знайти у Старому Заповіті, у Першій книзі царів. Народ не слухає Бога. І Бог піднімає молодого пророка і каже: «Іди туди і туди, кажи те і те, не вітайся, іди прямо і вертайся назад, додому, і Я тебе благословлю».

Той так і зробив. Але коли вертався назад, старий пророк, заздрисний чоловік, зупинив його і запросив у свій дім. Той відмовлявся, мовляв, не може, Бог йому сказав нікуди не заходити. А старий каже: «Я теж пророк. І Бог мені наказав щось сказати тобі. Ти маєш зайти в мою хату». «О-о, якщо Бог сказав, піду». І молодий пророк послухався старого. Зайшов. І Дух Божий наповнив старого пророка, і той прорік: «Так говорить Господь. За те, що

ти Мене не послухав, тебе з'їсть лев». Той вибіг з хати, але не встиг пройти багато, як лев його вбив.

Що це значить, брати і сестри? Пророцтво — один з дарів Духа Святого. Але Бог, що живе в тобі Духом Своїм Святим, говорить і до тебе, і коли ти чуєш Його голос, то слухайся його, а Божі пророки будуть це підтверджувати.

Ще один приклад. Бог сказав Павлові, що коли той піде в Рим, там його життя закінчиться. І Павло згодився. Коли він під час зібрання був в Єрусалимі, один пророк встає, бере пояс, зв'язує ним собі руки і каже: «Павле, так само, як мої руки зв'язані цим поясом, так тобі станеться в Римі». І деякі зробили висновок: «Павле, Дух Святий каже тобі не йти до Риму». А Павло заперечив: «Браття, це підтвердження того, що мені Бог сказав. Я піду, засвідкую, і руки мені зв'яжуть, і я готовий вмерти за мого Бога. Дякую за підтвердження». І пішов далі.

Об'явлення Божої слави

Восьмий спосіб — об'явлення Божої слави. Бог говорив на горі з Мойсеєм. Розказав, як воду черпати. Розповів, як манна буде падати і як її збирати. Дав Десять заповідей. І що Мойсей просить? Він каже: «Божже, якщо це можливо, відкрив мені Свою славу. Я хочу її бачити. Покажи мені, Який Ти». Бог пояснив, що якби Мойсей побачив Його в повній славі, то б одразу помер. Тому Бог сховав його в щілині скелі, закрив його Своєю рукою і ледь-ледь розсунув пальці. І показав йому не Своє лице, а лише спину. Таке маленьке об'явлення Божої слави — а лице Мойсея засяяло від слави Божої.

Тихий внутрішній голос

Дев'ятий спосіб — тихий внутрішній голос. Чи ви любите, як вогонь з неба спадає? Так, як на на день П'ятидесятниці? Звісно, любите. Але чи кожного разу буде вогонь? Чи кожного разу будуть землетруси? Чи кожного разу віятиме такий вітер, що розбиватиме скелі? Ні. Коли Бог хоче, Він може промовити іншим способом.

Люди бачать один приклад, чують одну історію і роблять висновок: Бог тільки так працює, Бог тільки так говорить. Але це неправильно — так думати. Бог говорить не тільки так.

Одного разу, коли Ілля просився додому, Бог каже: «Добре, Я пошлю за тобою лмузин. А ти помажеш на служіння Слесея». Іде Ілля, дійшов до гори Господньої, і тут здійнявся такий вітер, що аж каміння розбивалося. Але Біблія каже, що Божий голос не звучав у вітрі. Потім земля почала трястися, і Ілля думав, що зараз Бог почне говорити. Але Бог не говорив у цьому землетрусі. Тоді якийсь вогонь здійнявся — і знову, як написано, Бог не говорив в цих вогні. А після цих трьох великих, потужних, явних демонстративних проявів Бог промовив до нього лагідним тихим

голосом. «Ілле, чого ти сюди прийшов?». — «О Боже, я залишився сам, усі мене покинули...» Він жаліє себе, як жаліємо часом усі ми. А Бог каже: «Ні, сім тисяч мужа Я залишив для Себе».

До речі, цей дев'ятий спосіб найбільше використовується. Коли ти стоїш на колінах і чуєш голос, який лунає у твоєму розумі, — це Бог говорить до тебе.

Уперше я почув його, коли мені було 14 років. То був час пробудження в нашій церкві. Бог спас Павла Ходневича, Івана Поповича, багатьох звільнив від гріха, чоловік 70-80 христів Духом Святим. А я, 14-літній хлопець, син пастора, сухий-сухісінький. «Господи, чому Ти мене не благословляєш?..» А я мав колекцію дисків рок-н-ролу. 100 альбомів найпопулярніших рок-груп. І от Бог каже: «Викинь це — і Я тебе благословлю». Я здивувався. Я розумів, що це не мій розум мені таке говорить, бо сам я би собі таке не сказав. Мені подобалася та музика. І мені було дуже дивно, що Бог цікавиться музикою. Але я розумів, що це говорить Бог і поніс всі 100 дисків до школи — продавати. А Бог каже: «Що ти робиш?». — «Як що — це ж гроші, один диск п'ять доларів коштує». — «Не продавай цю гидоту нікому».

Тоді я поламав всі диски і викинув на смітник. І знаєте, що Бог зробив? Через місяць Іван Попович мені подарував гітару, Павло Ходневич запросив співати з ним, і я написав свою першу пісню — «Підемо ми там, де не буде борні». Бог благословив мене, звільнивши від того, що було гріхом, хоча я і не знав, що це гріх. Бог навчив мене грати на гітарі. У свою першу поїздку я вирушив, коли мені було 16 років. Я почув Божий голос, послухався, і Бог мене благословив. Коли Бог говорить до тебе, не питай, чому, не питай, як, не проси пояснити тобі щось. Кажі: «Так, Пане, я слухаю Тебе».

Боже Слово

І останній спосіб, яким Бог говорить до нас, — через Боже Слово. Бог може говорити, коли ми читаємо Його Слово, коли ми слухаємо Його Слово, коли вивчаємо його.

Будьмо чесними: чи ми коли-небудь відкривали Біблію навмання — щоб отримати відповідь від Бога. Працює це чи не працює? Працює, але далеко не завжди, не автоматично.

Один чоловік так старався почути Бога. «Божже, скажи мені, що робити». Відкрив Біблію і читає: «І Юда повісився...» «Господи, це від сатани...» Відкрив ще раз — і читає: «Іди і роби так само...»

Але коли Бог щось кладе на серце, це може бути способом, яким Він промовляє до тебе. Коли я просив руки своє майбутньої дружини, її старша сестра питає: «А звідки ти знаєш, що ти маєш брати нашу третю сестру. (А їх було п'ять сестер). Чи Бог дав тобі якийсь вірш?». — «Не дав ніякого вірша. Та я постив, молився і знаю, що це Його воля». Але це мене бентежило. І того вечора я сказав: «Божже, якби Ти хотів, Ти би дав мені вірш. а як ні — я оспівуюсь і без вірша». Я відкрив Біблію, що лежала на столі, — і відкрив на Книзі Еклезіаста. Один вірш на тій сторінці був підкреслений червоним. Я зразу сам собі сказав: «О, тільки не Еклезіаста. Усе марнота, він ненавидить своє життя, все таке смутне...» І читаю: «Заживай життя з жінкою, яку ти خواهеш, по всі дні твої, що Бог дав для тебе...» О, як я зрадів — маю вірш від Господа.

А тепер про деякі застереження. Перше — ти не змусиш Бога говорити тільки, коли тобі захотілося. Він не так працює. Але коли Бог захоче проговорити до тебе, ти приготуй своє серце і кажи: «Господи, раб Твій слухає Тебе».

Друге — не поспішай заявляти: «Бог мені сказав...» Краще скажи: «Мені лежить на серці...», «Я відчуваю...», «Я так почув...»

Третє: завжди проси два-три підтвердження від Бога. Бог на це не гнівається. Гедеон просив — і Бог дав йому. Думаю, що і нам дасть.

Четверте — вмирай для своїх почуттів. Ти найбільше вивчи волю Божу, коли скажеш, як казав Син в Гетсиманії: «Нехай буде воля Твоя».

І останнє — будь скромним. Не шукай своєї слави — шукай Його слави. Не шукай, що ти скажеш Йому, а що скаже тобі Він.

Згадаймо одну невелику історію зі Старого Заповіту. Божий народ опинився у великих проблемах. Ягве більше не турбував їх розум. І люди не знали, що робити зі своїм життям. Вони слухали істинних, Божих пророків і водночас слухали інших пророків. І не знали, який вибір зробити. Одного дня пророк Ілля запропонував їм піднятися на гору Кармел. І сказав одну дуже важливу річ: «Якщо Ягве – ваш Бог, служіть йому. А якщо ваш бог Ваал, тоді йому і служіть». Люди мовчали, не відповідали нічого, не знаючи, яке прийняти рішення. Тоді Ілля сказав, що існує шлях для вибору правильного рішення. Істинний Бог пошле з неба вогонь на жертвник. І тоді люди пізнають, хто істинний Бог.

Фальшиві пророки молилися до свого бога. Але відповіді не було. Тоді Ілля сказав: «Господи, Боже Ізраїлю! Покажи їм, що тільки Ти – істинний Бог, що Ти змінюєш серця людей». І тоді зійшов з неба вогонь, і всі почали кричати: «Ягве – Бог!».

Це картина сучасного світу. Людям нині багато і часто розповідають, як може змінитися їхнє життя. Ми, проповідники, говоримо їм, що робити, але поки Дух Святий не зійде на людину, ми не зробимо нічого.

Звернімося до Писання. «Коли ж почався день П'ятдесятниці, всі вони однодушно знаходилися вкупі. І нагло зчинився шум із неба, ніби буря раптова зірвалася, і переповнила увесь той дім, де сиділи вони. І з'явилися їм мови поділені, немов би огненні, та й на кожному з них по одному осів. Усі ж вони сповнились Духом Святим, і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав. Перебували ж в Єрусалимі юдеї, люди побожні, від усякого народу під небом. А коли оцей гомін зчинився, зібралася безліч народу, та й диву далися, бо кожен із них тут почув, що вони розмовляли їхньою власною мовою!.. Усі ж побентежилися та дивувалися, та й казали один до одного: Хіба ж не галілеяни всі ці, що говорять? Як же кожен із нас чує свою власну мову, що ми в ній народилися? Парфяни та мідяни та еламїти, також мешканці Месопотамії, Юдеї та Каппадокії, Понту та Азії, і Фрігії та Памфлії, Єгипту й лівійських земель край Кірені, і захожі римляни, юдеї й нововірці, критяни й араби, усі чуємо ми, що говорять вони про великі діла Божі мовами нашими!».

І всі не виходили з дива, і безраді були, і говорили один до одного: Що ж то статися має? А інші казали глузуючи: Вони повпивалися вином молодим!

Ставши ж Петро із Одинадцятьма, свій голос підніс та й промовив до них: Мужі юдейські та мешканці Єрусалиму! Нехай вам оце стане відоме, і послухайте слів моїх! Бо не п'яні вони, як ви думаєте, бо третя година дня, а це те, що пророк Йоїл передікрі: І буде останніми днями, говорить Господь: Я виллю від Духа Свого на всяке тіло, і будуть прокувати сини ваші та ваші доньки, юнаки ж ваші бачити будуть видіння, а старим вашим сні будуть снитися» (Дії 2:1-17).

Це одна з видатних подій в історії людства. Коли Ісус Христос прийшов на цю землю, збулося одне з пророцтв. Його ім'я було «Еммануїл», що значить: «Бог з нами». Але коли Дух Святий прийшов на землю, збулося ще одне пророцтво, яке проголосив Ісус. Це пророцтво було звіщене для нас, пророцтво про те, що Дух Святий буде в нас, житиме в нас.

Коли Дух Святий зійшов у горниці на учнів, вони не мали найменшого поняття, як це має статися. Вони не могли прочитати книжку про хрещення Святим Духом, не розуміли, як Дух Святий мав би на них зійти. Вони не знали, чого очікувати. Але існує одна важлива істина, яку ми повинні знати. Ми можемо нічого не знати, як сходить Святий Дух, але стан нашого серця має значення. Усе, що треба Богові, – це правильний стан нашого серця. Ми повинні відкрити своє серце і підкорити його всьому, що Бог хоче робити. Це істина для всіх часів.

Коли Дух Святий зійшов на язичника Корнилія, той нічого про це не знав. Апостол Петро, проповідуючи Євангеліє в його домі, напевно, планував закликати людей до покаяння. Але Корнилій не дочекався до кінця проповіді. Він не дочекався, поки Петро скаже: «Амінь». Не дочекався, аби хтось сказав: «Підними руку, щоб я тебе побачив». Тому що його серце було готове отримати від Бога все, що тільки Бог хотів дати. І Дух Святий вирішив, що не буде чекати до кінця проповіді. Він буквально наповнив Корнилія. І ми читаємо, що вогонь зійшов на всіх, хто був у тій кімнаті. На кожного присутнього.

З того часу нічого не змінилося. Дух Святий і сьогодні доступний кожному, хто приймає Ісуса Христа як свого Спасителя.

СУТЬ І ВАЖЛИВІСТЬ ХРЕЩЕННЯ ДУХОМ СВЯТИМ

Марек Камінський
Єпископ об'єднання церков ХВЕ Польщі

Єпископ Марек Камінський – справа.
Перекладає пастор Тарас Колівошка

«Усі ж вони сповнились Духом Святим». Слово «сповнились» дуже важливе. Його вжито в Біблії в тексті, де описується картина розп'яття Ісуса. Ісус прагнув. І воєня намочили (сповнили) губку вином і оцтом, щоб цим своєрідним знеболювальним засобом вгамувати Його спрагу. Уявіть, як та губка просякла рідиною.

Коли Дух Святий приходить і наповнює нас, це не наша робота, не робота церкви. Що особливого в губці? Нічого! Якщо вона нічим не просякнута, ніхто не буде її використовувати. Головне – не губка, а те, чим вона просякнута.

Так і Церква сама по собі нічого не може запропонувати. Церква не приносить користі без Святого Духа. І життя будь-якої людини без Духа Святого марне. Губка може бути дуже гарна, але справа не в губці, а в тому, чим наповнюється твоє життя.

Будьмо відвертими: п'ятдесятники нічого не можуть запропонувати цьому світу, але Дух Святий, Який в них, – може. Якщо в нас немає Духа Святого, якщо ми не сповнені Ним, – ми не приносимо жодної користі. Але навіть одна крапля Духа Святого, яку ви виллєте на цей світ, здатна його змінити.

Є один текст у Біблії, який мені особливо до вподоби. Мова в ньому йде про жінку-сирофінічанку. Вона мала хвору доньку і просила Ісуса зцілити її. Однак Він відповів, що не годиться взяти хліб і віддати собакам. На що жінка відказала, мовляв, щенята також їдять крихти, які падають зі столу панів. І Ісус дав їй малесеньку частинку для зцілення її дитини. Зцілення було не для неї, але Ісус дав їй маленьку крихту, і ця крихта зцілила дівчинку.

Це гарна ілюстрація дії Святого Духа. Хто з нас може зцілити людину? Однак одна крапля Духа Святого здатна змінити все життя, врятувати сім'ю, змінити все раз і назавжди. І ми повинні проголошувати роботу Святого Духа серед нашої нації. Бо мова зовсім не про нас і навіть не про Церкву – мова про Духа Святого, Який виливається в наше життя. І моє бажання – щоб через кожного з нас, куди б ми не пішли, виливалися ці краплі святого помазання – помазання Духа Божого.

Ми можемо використовувати різні слова, можемо співати, як нам до вподоби, можемо сповідувати свою віру – і водночас нам може бракувати Святого Духа. Ми повинні бажати Святого Духа, переживати Його знову і знову. Я переконаний, що цей світ не чекає на наше вчення, не потребує нашої культури. Світові це цікаве те, що ми робимо. Цей світ потребує цієї одної краплі Святого Духа, яка має виходити з нашого життя, тому що ця крапля може змінити все. І як я бажано, щоб моє особисте життя, життя всіх п'ятдесятницьких церков було, мов та губка, просякане помазанням Святого Духа. Нам не треба давати людям нічого іншого, крім Ісуса і Його присутності. Отче, пошли Духа Святого на Церкву Твою! Я перший цього потребую!

Коли ми зрозуміємо, що все наше служіння полягає в тому, щоб ділитися помазанням Святого Духа, тоді ми почнемо шукати інших речей. Часто, на жаль, нас турбують другорядні речі. І тоді ми втрачаємо найважливіше.

У Діях святих апостолів читаємо, що коли учні почали молитися, зібрався великий натовп людей. Тоді не було радіо, не було реклами, і навіть Фейсбука не було. Як люди довідалися про те, що відбувалося? Коли Дух Святий сходить на Божий народ, всі навколо про це будуть знати. Тому що найбільше

бажання людства – отримати щось від Бога. І коли люди побачили, що сталося з учнями, вони почали думати, що ж їм далі треба робити. «Як почути ж оце, вони серцем розжалобилися, та й сказали Петрові та іншим апостолам: Що ж ми маємо робити, мужі-браття?» (Дії 2:37).

Що нам робити? Петро дає їм ясну відповідь: «Покайтеся, і нехай же охреститься кожен із вас у ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, і дара Духа Святого ви приймете!».

Зауважте: люди не питали про нову релігію, люди хотіли отримати те, що вони бачили в учнів Ісуса. Це найкраще свідчення – коли люди підходять до нас і кажуть, що хочуть мати те, що маємо ми. Тому що вони не потребують нічого іншого.

Чому я отримав спасіння? Я народився в християнській сім'ї. І я ненавидів церкву. Мені не подобалися люди в церкві. Я ріс бунтівником. Ходив до церкви, але боявся, що коли Бог прийде в моє життя, Він повністю його зіпсує.

Якось я прийшов до церкви, коли там був чоловік, через якого діля дари Святого Духа. І я вже не чув проповіді, не чув, як люди моляться, – Бог навідав мене. Мені не треба було нічого просити – Бог торкнувся мене, і я отримав відповіді на всі свої питання. І сказав, що далі так жити не можу. Бог прийшов до мене, торкнувся мого серця і змінив мене.

І хіба це не по Писанню? Написано, що коли прийде Дух Святий, Він звістить про праведність і викриє в гріху.

Дорогі браття, пастори, служителі, проповідники! Якщо Дух Святий не дає нам проповіді, що ми робимо? Ми знаємо, як проповідувати. Знаємо, як провести зібрання. А якщо не знаємо, то можемо виділити цей час на збір пожертвуваль. Ми навчилися проводити зібрання без участі Святого Духа. Але чого потребує цей світ? На що він чекає?

Світ потребує реальної присутності Святого Духа.

Пригадую одне цікаве свідчення, яке мені розповів колишній католик. Якось його сусідка захворіла – в її голові виявили пухлину. Вона зверталася до різних лікарів. І ніхто не міг допомогти. Тоді вона разом з цим своїм сусідом пішла до священика. І той сказав: «Я не можу допомогти вам». Жінка не знала, що робити, і впала у відчай. Але той сусід якось побачив рекламу – запрошення на євангелізаційне зібрання. І на тому запрошенні було написано: «Якщо ви потребуєте зцілення, приходьте, і Бог вас зцілить».

Вони не вірили в не католицьких проповідників, але вирішили піти. Коли прийшли, то виявилося, що зала переповнена, і місця для них вже немає. Вони залишилися стояти за дверима. І в один момент, коли ця хвора жінка пробувала заглянути в зал, Дух Святий зійшов на неї. Вона навіть не чула проповіді, вона не знала, що там відбувається. Але Дух Святий торкнувся її, і вона почала кричати: «Мене перестала боліти голова! Що сталося зі мною?».

Вона повернулася додому повністю зцілена. Наступного дня вони знову пішли до священика і сказали йому: «Бог існує». Розповіли, що сталося, і запропонували йому читати в церкві Біблію. Той прогнав їх, сказавши, що вони приєдналися до якогось культу.

Вони нічого не знали про Бога, відкрили Біблію і почали читати про Ісуса. Читали, читали, і в їхніх серцях все більше і більше зростало бажання служити йому – Богу, Який живий серед людей, Який працює серед них, діє серед них.

Що ми можемо сьогодні запропонувати цьому світу? Я не знаю, як це відбувається у вас, я можу говорити лише про себе і про наше об'єднання. І повинен зізнатися, що ми недостатньо ревнуємо про Святого Духа. Іноді навіть виникає враження, що нам добре без Духа Святого.

Але в часи Біблії було зовсім інакше. Коли Павло проповідував в одному зібранні, він запитав: «Як ви отримали Духа Святого?». Так само можна запитувати і сьогодні. Якщо робота Святого Духа в церкві не помітна, не очевидна, настав час включити сирену – ми потребуємо більшого помазання Святого Духа.

Чи наповнені ми сьогодні Духом Божим? Я закликаю всіх нас сповнюватися Духом Святим, переповнюватися Духом Святим. Хай через нас на людей виливається зцілення, виливається спасіння. Ми говоримо, що світ сьогодні переповнений гріхом. Але коли приходить Дух Святий, Він змінює гріх на святість.

Дехто каже, що матеріалізм – це велика проблема сьогоднішньої церкви. Що відвідування зібрань – це велика проблема. Ні, це не проблема. Проблема в тому, що ми не маємо Святого Духа. Ми говоримо, що багато гріха сьогодні навіть у церкві. Але це не проблема. Проблема в тому, що в церкві бракує присутності Духа Святого. І тому люди сьогодні не бояться Бога.

Найкраще, що може статися з нами, – це присутність Духа Святого. Сповнюймося Духом постійно. Моя велика мрія – щоб Дух Святий перебував у нас всіх у всій повноті.

13 ЖОВТНЯ – ДЕНЬ МОЛИТВИ ЗА СЛІПИХ

Цю молитву приурочено до міжнародного Дня білої тростини, який у світі відзначають 15 жовтня. В Україні живе близько 200 тисяч інвалідів по зору. І це окремий народ! Люди, які опинилися в духовній ізоляції, хоча живуть поруч із нами.

Підтримати їх намагаються різні соціальні та християнські організації. Одна з них – ВХМТ «Служіння незрячим», працівники якої безкоштовно забезпечують незрячих людей спеціальними засобами, аудіотехнікою, надсилають християнську літературу, Біблію та проповіді в аудіоформаті. А ще ведуть серед них душеопікунську роботу.

З практики служіння відомо, що проповідь

Євангелія для сліпих ефективна, перш за все, на підприємствах, у школах-інтернатах та інших організаціях системи Товариства сліпих. Але, можливо, і поряд з вами, у полі вашого зору є незрячі люди, на яких ви хочете впливати. Молитва і спільне служіння християн допоможуть поширювати Царство Небесне і серед незрячих людей.

chve.org.ua

НЕ ЗАСМУЧУВАТИ ДУХА СВЯТОГО

«... місця дияволів не давайте» (Еф. 4:27)

Дору Кирдей
Єпископ, Молдова

Я стою перед вами, брати і сестри, з усією повагою і відповідальністю. Ми не на євангелізаційному зібранні, ми — ті, хто всерйоз прийняв Господа і Його великі обітниця. У цьому залі зібралися генерали Божі в цій частині світу. Ми пережили народження згори і знаємо, як навчити цьому інших. Ми сповнені Духом Святим і знаємо, як про це сказати іншим. Ми були захоплені хвилею Духа Святого і можемо про це говорити іншим. Але нам потрібно сьогодні подумати, що саме треба робити, щоб ми не засмутили Духа Святого.

Дух Святий — це наша найбільша цінність. Як сказав наш дорогий брат з Польщі, без Духа Святого ми не маємо що дати цьому світу. Без Духа Святого нема помазання, нема життя, нема Церкви. Тому нам треба турбуватися, щоб не засмучувати Його.

Що значить засмучити? Це значить обманути чиїсь очікування, спричинити комусь біль, когось образити. Особисто я за своє життя засмучив немало людей. Я виріс в сім'ї віруючих. Мене вчили робити добро. Але в початкових класах я майже щодня бив циганів. Можете тільки уявити, що відбувалося у нас вдома. Мало не щодня хтось із циганів зі своєю дитиною приходив до нас, вимагаючи відшкодування. І батько говорив: «Дору, мені так соромно через тебе! Я не можу вийти на люди. Доки це триватиме?». Думаю, у кожного з нас знайдуться подібні спогади. Не обов'язково бити циганів, людей можна образити і іншими способами.

Ми — п'ятидесятники. Світова деномінація, яка знає, що таке радість у Дусі Святому. А чи завжди радіє Дух Святий нами? Він дає нам радість — радість особисту, радість у церквах, на зібраннях, а чи даємо ми радість Йому?

Апостол Павло в Посланні до ефесян ясно говорить: «... місця дияволів не давайте» (Еф. 4:27). А дещо ніжче: «... не засмучуйте Духа Святого Божого» (Еф. 4:30).

Не засмучуйте Духа Святого! Дух Святий — це емблема, це печать. Апостол Павло говорить, що віруюча людина перебуває між двома світами, між двома сферами впливу. Коли ми приносимо Духу Святому радість, диявол скрегоче зубами від болю, він страждає, коли бачить, що ми славімо Бога. Але коли диявол займає певне місце в моєму житті, коли я віддаю йому певний контекст свого впливу, Дух Святий стогне від смутку.

Центральна ідея апостола Павла така: Дух Святий засмучується тоді, коли ми даємо місце дияволу. Дух Святий переживає біль, коли ми даємо місце сатані.

Повірте, дуже важко говорити єпископам і пасторам про це. Якось дивно звучить тут заклик не давати дияволу місця. Але якщо ми приймемо сьогодні правильне рішення, Церква Господа Ісуса, сповнена Духом Святим, зможе зайняти

істинне становище, і звідси радість Святого Духа пошириться по всьому світу.

Однак так само може поширитися і смуток Духа Святого. Ми — люди впливові. За мною сліднують тисячі людей. Коли я даю місце дияволу, вони так само дають місце дияволу. Коли я приношу радість Духу Святому, всі, хто йде за мною, роблять так само.

Апостол Павло у цьому ж Посланні говорить, що Духа Святого можуть засмучити наші емоції і думки. «Гнівайтесь, та не грішіть...» Виявляється, і п'ятидесятники гніваються, і люди, сповнені Духом Святим, мають проблему з емоціями. І увага: Дух Святий в скорботі, коли я нервуюся, коли я гніваюся. Коли п'ятидесятники гніваються, у диявола свято, а Дух Святий засмучується.

Тому й написано: «Усяке подратування і гнів, і лютість, і крик, і лайка нехай буде взято від вас разом із усякою злобою».

Можна тільки уявити, браття, як би виглядало п'ятидесятництво, якби всі пастори і єпископи прийняли рішення ніколи не дратуватися, ніколи не гніватися, не кричати, не лютувати і не лаятися. Адже тоді ніколи вони би не давали місця дияволу.

А що ж робити? «А ви один до одного будьте ласкаві, милостиві, прощаючи один одному, як і Бог через Христа вам простив!».

Мені подобається Писання! Біблія не зупиняє наше життя. Коли вона каже чогось не робити, взамін вона каже, що робити. Дух Святий хоче радіти нами. І Він радітиме, коли ми один до одного будемо ласкавими, милостивими і прощатимемо один одному. Тому що ми віримо, що Бог простив нам.

Уявіть, брати і сестри, як би виглядали наші церкви, як би виглядав світовий п'ятидесятницький рух, якби ми прийняли рішення відмовитися від емоційних вибухів стосовно інших людей.

Тому в Рим. 5:5 апостол Павло і говорить, що любов Божя вилася в наші сер-

ця Духом Святим. Дух Святий приніс нам позитивні емоції — любов один до одного, взаємну доброзичливість. А якщо ми зовні кислі, якщо весь час чимось незадоволені, заздимо один одному, відкидаємо один одного, диявол торжествує. Йому подобається наше несприйняття. А Дух Святий сумує і переживає глибокий біль.

Закликаю вас, мужі Божі: живімо на радість Духу Святому. Приймемо рішення жити в мирі Духа Святого. Він — наш Утішитель, і Він хоче, щоб ми були потіхою для інших. Приймемо рішення завжди позитивно ставитися один до одного.

Нам подобається проповідувати на основі тексту з другого розділу Дій святих апостолів. Ми ставимо за приклад описаних там людей, сповнених Духом Святим. Але ми дуже рідко говоримо про взаємну любов тих людей, про їх взаємодовіру і взаємоповагу. Люди, сповнені Духом Святим, — це люди миру, любові і доброзичливих взаємовідносин.

Далі апостол Павло говорить, що Духа Святого можуть зневажати наші розмови. І знаєте, чому? Тому що наші думки та емоції озвучуються. Бог наділив нас здатністю говорити. Тому Павло й закликає: «Нехай жодне слово гниле не виходить із уст ваших, але тільки таке, що добре на потрібне збудування» (Еф. 4:29).

Ми покалися, брати, ми залишили брудний словник, але чи завжди говоримо тільки «добре на потрібне збудування»? Чи завжди наші дискусії приємні, наші декларації — творчі і цілющі? Чи завжди наші слова надихають, піднімають, дають благодать?

Дух Святий радіє, коли ми, п'ятидесятники, добре говоримо про інших. Але як ми говоримо один про одного? Іноді прості члени церкви так не критикують один одного, як служителі служителів.

Уявіть, як би виглядала наша церква, якби всі в ній починаючи від пастора і членів комітету відмовилися від всяких пліток, чуток і наклепів.

Ми — представники Божої благодаті.

Ми не визнаємо гріха і розпусти, але проголошуємо святість і підтримуємо всіх віруючих. Та з того часу, як в наші церкви пробралися наклепи і плітки, у них почали зникати правильні взаємостосунки і похвала.

Апостол Павло не соромився хвалити інших, його похвала на адресу певних людей займає цілі розділи, і ми до сьогодні знаємо імена цих людей. А п'ятидесятники не хвалять братів і сестер — мовляв, щоб ті не записалися. Зате вони їх принижують, тому що куди їм діватися, все одно впокоряться.

Мусимо зрозуміти, друзі, що Дух Святий радітиме лише тоді, коли ми говоримо добре один про одного.

25-й вірш четвертого розділу Послання до ефесян закликає відкинути неправду. І цей заклик звучить до церкви, а церква в Ефесі не була проблемною. Два роки Павло проповідував там здорове вчення. І цим людям він наказує відкинути неправду. Більше того, він на цьому не зупиняється і далі продовжує: «... говоріть кожен правду до свого ближнього, бо ми члени один для одного».

Я не обманю. Але коли зустрічаюся з іншим пастором, я не хочу йому казати правду. «Ну, як у тебе справи?» — «Усе гаразд».

Наші дискусії дуже поверхневі. У мене свої секрети, у нього — свої. Я не говорю неправди, і він не говорить неправди. Але і правди ми не говоримо. І Дух Святий сумує, а диявол радіє.

Чому нам так складно сказати правду? Чому нам так важко бути відвертими? У нашій церкві є групи учнівства. Сотні людей збираються маленькими групами по домах. Недавно я зустрівся з новою такою групою. І була там одна пара. Чоловік сказав: «Ми вже п'ять разів були у вас в церкві. Я живу з цією жінкою, але ми не одружені. І мене розшукує поліція». Жінка також розповіла про себе. Сказала, що мала двох чоловіків, обоє були мафіозі, що має двох дочок від різних чоловіків. Один чоловік вбитий в одному казино, другий — у другому.

І от ця пара хоче прийняти хрещення і питає, що їм робити. А ми, які в церкві вже по 35 років, дивувалися: чому ці люди такі відкриті і так відверто про себе говорять?

Ми також були такими відкритими. Але в міру нашого зростання в вірі нам все частіше стає незручно говорити істину. Зростаючи в релігійному авторитеті, ми якимось чином починаємо поводитися, як політики, вправно обминаючи істину.

І Дух Святий задається питанням: чому «так» не завжди «так», а «ні» не завжди ні? Чому між «так» і «ні» існує сіра зона? Можна тільки уявити, якою була

б церква, якби почався рух істини, рух відвертості і відкритості. Єдність і взаємодовіра не важливі, якщо ми не говоримо істини. І Дух Святий тоді засмучується. Він прийшов, щоб змінити наші думки та емоції. І ми повинні жити в Дусі на рівні емоцій. Наші слова повинні бути натхнені Духом Святим. Наші діла повинні тішити Духа Святого.

Апостол Павло закликає: «Хто крав, нехай більше не краде...» Він говорить це віруючим людям, служителям.

Я розумію, що це дуже жорсткий вірш. Коли я читаю його, то одразу думаю, що це не для мене. Хіба, покавшись, ми не прийняли рішення більше не красти? Так, п'ятидесятники не крадуть, як атеїсти чи інші люди. Але крадуть, як п'ятидесятники. А п'ятидесятницькі пастори — пробачте мені — крадуть, як п'ятидесятницькі пастори. Господь каже, що коли я не віддаю йому десятої частини своїх прибутків, я обкрадаю Його. Бути п'ятидесятником і не давати Богові десятину — таке просто неможливо!

Мусимо визнати, що в цій частині світу більшість проповідників і служителів у це не вірять і це не практикують. І при цьому вірять, що вони сповнені Духом Святим. Проповідають по другому розділу Дій святих апостолів, але не читають, що люди, сповнені Духом Святим, продавали свої маєтки і приносили їх до Господа. Ми, сповнені Духом Святим служителі, акумулюємо багатства для себе. І, між нами кажучи, якби члени наших церков були такими ж жадібними, як ми, наші церкви давно б збанкрутували.

Коли я відвідаю церкви, мені подобається сидіти біля служителя. Я звертаю увагу на те, як він жертвує. І іноді мені стає сумно. Я не суджу його, але плачу і молюся про нього.

Ми мали на конгресі збір. Дуже шкода, що тільки один. І думаєте, що це великий збір? А я думаю, що дуже маленький. Знаєте, чому? Тому що ми несерйозно ставимося до цієї духовної проблеми.

У католиків немає проблем з бюджетом. Ні свідки Єгови, ні мормони не мають фінансових проблем. І проекти гомосексуалістів фінансуються добре. Чому ж церкви, сповнені Духом Святим, мають цю проблему?

Диявол торжествує, бачачи нашу жадібність. Він радіє і плече в долоні, коли чує, як ти говориш: «Десятину — це Старий Заповіт». А Дух Святий сумує.

І можете уявити, якими стали би п'ятидесятницькі церкви, якби пастори перед лицем Бога сказали б: «Господи, відтепер я буду старатися, щоб мої емоції завжди тішили Духа Святого, щоб мої слова доставляли Тобі радість, щоб мої жертвенність була взірцем для всіх у церкві. Я приймаю рішення нікого не критикувати, нікого не обмовляти, я хочу бути подібним на перших християн».

Станьмо офіційними представниками радості в Дусі Святому, припинімо засмучувати Духа Святого, і рух Божої радості через нас пошириться по всьому світу.

КЕРІВНИКИ ВРЦІРО ОБГОВОРИЛИ З ДЕПУТАТАМИ ФРАКЦІЇ «БАТЬКІВЩИНА» ПИТАННЯ ДЕРЖАВНО-КОНФЕСІЙНИХ ВІДНОСИН

Під час зустрічі, яка проходила 23 жовтня у Верховній Раді, представники Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій (ВРЦІРО) порушили ряд питань, що турбують наше суспільство.

Зокрема, керівники Церков запропонували усунути негативні зміни у Законі України «Про свободу совісті та релігійні організації», які були внесені 16 жовтня 2012 року, і зняти з розгляду або відхилити у першому читанні поданий Кабміном проект Закону про внесення змін до ЗУ «Про захист суспільної моралі»

(щодо державного нагляду). Тобто вкотре закликали депутатів перешкодити ліквідації в Україні Національної експертної комісії з питань захисту суспільної моралі.

Духovenство звернуло також особливу увагу на директиву Ради №2000/78/ЄС, що закріплює права сексуальних меншин у трудових відносинах. Депутатам було запропоновано під час перемовин з представниками ЄС відстоювати право України на захист традиційних сімейних цінностей. А під час розгляду змін до антидискримінаційних законів України не допускати впровадження у законодавство понять «сексуальні меншини», «сексуальна орієнтація» з метою захисту суспільства від пропаганди гомосексуалізму та збереження інституту традиційної репродуктивної сім'ї.

Ще одним із важливим питань, ви-

словлених духовенством, стала підтримка низки законодавчих ініціатив у сфері освіти. Зокрема мова йшла про внесення змін до законів, які регламентували б право релігійних організацій на заснування навчальних закладів, визнання документів про освіту та наукові ступені, що видаються духовними навчальними закладами, а також впровадження духовно-моральних цінностей в навчально-виховний процес у школах та інших навчальних закладах.

Крім того, представники Ради Церков запропонували депутатам підтримати проект Закону про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо об'єктів житлової нерухомості релігійних організацій), який передбачає звільнення релігійних організацій від нового податку на житлову нерухомість.

chve.org.ua.

